

μουν; Μήπως θά πρέπει καί τοῦ ζητήματος αὐτοῦ νά ἐπι-
ληφθῆ προσωπικῶς ὁ πρωθυπουργός κ. Παπανδρέου;

Ἐνῶ αἱ καταλήψεις κτιρίων ἀπό «κοινωνικοπεριθωριακά»
στοιχεῖα τείνουν νά λάβουν διαστάσεις ἐπιδημίας, αἱ ἀρχαί
τοῦ κράτους ἐπιμένουν νά
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ; παίζουν ρόλον θεατοῦ... Αἱ
 διαμαρτυρίαι τῶν περιοίκων
 διά τās προκλήσεις, τās ἀσχημίας, τήν αἰσχροάν συμπεριφο-
 ράν τῶν ὀλίγων ἀναισχύντων μερακίων δέν συγκινοῦν
 τούς ἀρμοδίους, τούς ὁποίους ἀφήνουν ἀδιαφόρους τόσον
 αἱ κατά συρροήν παρανομίαι πού διαπράττουν οἱ «καταλη-
 ψίαι» ὅσον καί τό γεγονός ὅτι —ὡς καί ἀπό τῆς κρατικῆς τη-
 λεοράσεως ὠμολογήθη— τά καταληφθέντα κτίρια μετα-
 τρέπονται εἰς χώρους συγκεντρώσεως ἀναρχικῶν, τοξικο-
 μανῶν κ.λ. Ἡ κατόπιν μηνύσεων τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ αὐτε-
 πάγγελτος ἄσκησης ποινικῆς διώξεως καί αἱ εἰσαγγελικαί
 ἐντολαί ἀπομακρύνσεως-συλλήψεως τῶν θρασυτάτων
 παρανόμων δέν ἐφαρμόζονται καί οἱ «καταληψίαι» ἀφή-
 νονται ἀνενόχλητοι νά λοιδωροῦν τό κράτος, νά παραβιά-
 ζουν κάθε ἔννοϊαν ἐννόμου τάξεως, νά ἐπιδίδωνται εἰς ποι-
 κίλας αἰσχροτήτας, νά ρυπαίνουν, νά ταλαιπωροῦν τούς
 περιοίκους, νά σχεδιάζουν (καί νά πραγματοποιοιοῦν) ἐπέ-
 κτασιν τοῦ... κοινωφελοῦς ἔργου των! Ἐδῆλωσε, βεβαίως,
 πρό μηνός (!) ὁ ὑπουργός Δημοσίας Τάξεως κ. Ἰω. Σκουλα-
 ρίκης ὅτι, μέ τās καταλήψεις αὐτάς, ἔχει δημιουργηθῆ κά-
 ποιο πρόβλημα, τό ὁποῖον θά ἀντιμετωπισθῆ μέ «σωστές
 λύσεις» καί «νόμιμα μέσα». Ἐκτοτε, ὅμως, παρῆλθε χρό-
 νος μακρός, τά καταληφθέντα κτίρια παραμένουν εἰς χεῖ-
 ρας τῶν ἐπίδρομέων, ἐνῶ τά κρούσματα ἐπληθύνθησαν
 καί διηρύνθησαν γεωγραφικῶς. Τί περιμένει, τέλος πάν-
 των, ἡ κυβέρνησις διά νά θέσῃ εἰς ἐφαρμογήν τās «σω-
 στάς λύσεις»; Καί ποῖαι εἶναι αὐταί; Δέν ἀντιλαμβάνεται ἡ
 πολιτική μας ἐξουσία ὅτι ἡ ἀδικαιολόγητος ἀνοχή ἢ ἀδρά-
 νεια ἢ ἀδιαφορία, ἔναντι τοῦ «φαινομένου» αὐτοῦ, καί τό
 κύρος τοῦ κράτους καταρρακώνει, καί τήν προκλητικότητα
 καί θρασύτητα τῶν ἀναρχικῶν ἐνθαρρύνει (πού, Κύριος
 οἶδε, πῶς θά ἐκδηλωθῆ αὔριον...), καί τό νόημα τῆς εὐνο-
 μίας καί τῆς δημοκρατικότητος κακοποιεῖ, καί τās ἔναντι
 τῶν πολιτῶν εὐθύνας καί ὑποχρεώσεις τῆς Πολιτείας (δίᾳ
 προστασίαν τῆς ἀσφαλείας, τῆς περιουσίας, τῆς ἡσυχίας
 των) ἀγνοεῖ; Ἄν ἀμέσως εἶχον ἐπέμβῃ τά ὄργανα τοῦ νό-
 μου —ὅταν ἐξεδηλώθη τό πρῶτον «δειλόν» κρούσμα εἰς
 τήν Πρωτεύουσαν— ἄν ἐξ ἀρχῆς ἡ κυβέρνησις εἶχεν ἐνε-
 γῆσει ἀποφασιστικῶς εἰς τά πλαίσια τοῦ νόμου καί εἶχεν ἀ-
 περιφράστως προειδοποιήσῃ τούς ἐπιδόξους «καταλη-
 ψίας» ὅτι θά ἀντιμετωπισθοῦν αὐστηρῶς, τό πρόβλημα θά
 εἶχε λυθῆ ἐν τῇ γενέσει του, χωρίς ἰδιαιτέρας δυσκολίας
 καί ἐπιπλοκάς. Τώρα, ὅμως; Δέν κατανοοῦν ὁ κ. Σκουλαρί-
 κης καί οἱ συνεργάται του ὅτι —ὅπως ἤδη διεμορφώθη ἡ
 κατάστασις— εἴτε ὠθοῦνται οἱ πολῖται εἰς πράξεις αὐτοδι-
 κίας διά νά ἀμυνθοῦν κατά τῶν ἀναρχικῶν ἐπίδρομέων, ἀ-
 φοῦ τά κρατικά ὄργανα οὐδέν πράττουν, εἴτε ἡ ἐπέμβασις
 τοῦ κράτους —εἰς αὐτήν τήν φάσιν— θά ἔχῃ ἐνδεχομένως
 ὀδυνηράς συνεπείας καί θύματα; Καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει,
 τί σκέπτονται νά πράξουν (ἢ νά μή πράξουν); Ἡ ἀκόμη με-
 λετοῦν τό πρόβλημα; Ἡ δέν γνωρίζουν, πλέον, τί νά κά-